

IMÁK

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 40. szám, 2016. október 7.

Mikes Kelemen utolsó előtti levelében (Rodostó, 29. decembris 1757) olvasható, hogy egy püspök – miután hajójával kiköt – sétára indul. Eközben hallja, amint egy remete a kunyhójában imaként áhítattal kántálja: „Átkozott legyen az Isten!” A püspök figyelmezteti, hogy helyesen azt kell mondani: „Áldott az Isten!” A remete megfogadja intelmét.

Az egyházi hajó hamarosan kifut a tengerre, és a fedélzeten döbbenten látják, hogy a remete a vízen szalad utánuk, panasolván: elfelejtett helyesen imádkozni! A püspök a csodát látva megnyugtatta: úgy imádkozzon, mint korábban tette, mert Isten nem a szavak, hanem a szív imádságát szereti. (Ezt Vörösmarty Mihály is megírta *A szent ember* című versében.)

Vajon a hétvégi népszavazók a szívre vagy a szavakra hallgattak?